

Companys de viatge

Un relat de: [Mena Guiga](#)

Li va dir:

-Ets la meva companya de viatge. Estàvem predestinats.

Tot un corredís de coloms picotejant engrunes de croisant de pa de pobre van deixar l'acció alimentària per emetre, a l'uníson, un so que la parella no va poder evitar entendre força, però que va mirar de desviar. Els ocells se'n fumien!

Ni dos mesos després, ell li va dir, a una altra:

-Cada cop t'estimo més. I és el principi, saps? Jo cada cop dono més. Ets la meva companya de viatge. I de projecte.

Els coloms, aquella vegada, s'envolaren, fastiguejats. El projecte sempre era el mateix: seure a fer un cafè i passar, per sota la taula, una mà ossuda, malaltissament blanquinosa i de tebiesa libidinosa per un entrecuix anhelós.